

fra denne Pragis i dette Tilfælde. Det kan der aabenbart ikke. Man har tillagt — jeg veed ikke om med Rette eller Urette — den høitærede Justitsminister den Udtaalelse, at vor Kriminalproces ligner de gamle Gulbe, om hvilke Skretkonerne sige, at der ingen Bund er i dem. Hvis det er rigtigt, at vor Kriminalproces er bundløs, er det dog det Enefte, som kan forjone med den, at den er ens for Alle, at den er lige bundløs for Alle. Det er denne Betragtning, som har været afgjørende for mig, naar jeg har været med til at henvise Andragendet til den høitærede Ministers fornyede Overveielse, og jeg tror, at denne Betragtning har været ledende for Udvalgets andre Medlemmer, nemlig at der er Grund til at optage Forhør, naar en bestemt Sigelse atter og atter reises af en hæderlig Mand. — Det næste Andragende er fra Beboere i Meils, og det gaar ud paa at faae nedsat en Undersøgelseskommission i Anledning af den Ildbrand, der er overgaaet Byen i 1882. Der har gjentagne Gange været indgivet Andragender fra Beboerne om at faae en saadan Kommission nedsat, men det er hver Gang bleven afflaaet, og man tror, at Afslaget væsentlig skyldes Erklæringer fra de stedlige Myndigheder. Nu er det ganske vist saa, at det for en Retsbetjent oftest anses for at være Noget mindre smigrende, for at være alt Andet end et Tillidsvotum, naar en Kommission bliver nedsat angaaende et eller andet kriminelt Tilfælde i Egnen, men dette Hensyn kan naturligvis ikke være afgjørende. Den høitærede Minister har jo dog andre Hensyn at tage end blot at staae vedkommende Retsbetjents Følelser, og naar nu Befolkningen ræsonnerer som saa, at der med Hensyn til andre Tilfælde ikke vises en saa stor Modvillie til Kommissioners Nedsettelse, naar man ser, hvor villig den høitærede Minister har været til at beordre en Kommission nedsat f. Ex. angaaende Syderupsagen, eller naar man lægger Mærke til, hvor villig den høitærede Minister har været til at imødekomme en Henvendelse fra en Del Beboere paa Frederiksberg angaaende en offentlig Undersøgelse der, saa synes det endnu mindre forklarligt, hvorfor der i nærværende Tilfælde ikke skulde findes Føie til at imødekomme Befolkningens Ønsker om at faae den Sag, der foreligger, grundig undersøgt. Der kan jo ikke ligge nogen særlig Forkleinselse for den paagjældende Retsbetjent deri, thi som Forholdene ere, kan man ikke vente, at enhver Retsbetjent, der har saa mangfoldige Forretninger, skulde være særlig flittet til at være Politimester, og hvad Retsbetjenten i den paagjældende Jurisdiktion angaar, tror

jeg nok, at der er en temmelig almindelig Mening om, at for ham ligger det ialtsald ikke i nogen særlig Grad at være Politimester. Jeg skal tilføie, at den høitærede Minister har ment at kunne negte Andragenderne Afskrift af de Erklæringer, som Myndighederne have afgivet i Anledning af deres Andragende. Den høitærede Minister har ment, at det ikke var en dem vedkommende Sag, de havde andraget om. Loven af 2den Februar 1866 bruger Udtrykket, at det er i Sager, som vedkommene Andragerne, at Erklæringerne kunne forlanges meddelte. Jeg tror nu, at den Opfattelse af Loven, som den meget ærede Minister gjør gjældende, ikke er ganske holdbar; jeg tror ikke, den er rigtig, men det har jo mindre at sige, naar den høitærede Minister imødekommer Andragerne med Hensyn til deres principale Begjæring; at faae en Kommission nedsat.

Med Hensyn til et Andragende fra Fister Rasmus Clausen i Sletten om en Forbedring af Vagterne i Drefund skal jeg efter Udvalgets Ønske kun bemærke, at naar vi ingen Indstilling have gjort, ligger det ikke i, at vi finde, at Sagen i sig selv ikke for tjente Overveielse, men det kommer af, at den ikke har været tilstrækkelig forberedt, saaledes at man kunde se, dels hvormeget det Finantistelle vilde andrage, og dels, om der ikke var andre Hensyn, der kunde stille sig i Veien for den ønskede Foranstaltning. Hermed skal jeg anbefale de to Indstillinger.

Rosen: Jeg vil kun tillade mig at udtale lidt stærkere, end den ærede Ordfører har gjort, at Udvalget ikke har villet lægge nogen Anbefaling i sin Henstilling til den høitærede Justitsminister med Hensyn til det første Andragende. Saltfald staar mit Navn under denne Betænkning kun under den Betænkning, at der i den Henstilling ikke ligger nogen Anbefaling. Vi have ikke haft Leilighed, eller jeg har ikke været istand til at danne mig nogen Mening om Andragendets Indhold, men jeg siger, at dersom man hjælper Andrageren til Opfyldelse af hans Ønske, saa gjør man med det Samme et Skridt mod en anden Person, og det er altsaa ihvertfald to Parter, hvis Vel her staar paa Spil. Jeg har kun villet være med til at vise Andragendet til det rette Sted, til den høitærede Justitsminister. Det er efter min Mening et uhykeligt Forhold, at Udvalget for Andragender ikke har efter gammel Pragis nogen anden Wei at gaa end at gjøre en Henstilling til Ministeren, enten med denne lille Tilføining, som vi have tilladt os at gjøre her, til hans nærmere Overveielse eller pure,